

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Victoria eorum, qui ægrotorum vl cera linxerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

animæ quoque illius multum prodest. Etsi enim æger, instar Abbatis Ammonis sileat, & duodecim annis nullo blando sermone officia illius compenset, tacitus tamen illius virtutem, sedulitatem, patientiam, charitatem admiratur, & apud se, apud Superos, tandemque etiam apud alios homines dicit: *Ille non homo, sed Angelus est, qui tot annis mihi infirmanti seruiens, nec bonum sermonem audiens fecit tamen obsequium cum magna patientia.* Atque hic primus est gradus, seruire aegrotis, sine spe humani emolumenti, soloque amore Christi.

Alter paulò est excelsior, cum horrenti naturæ, amore Christi & charitatis, vis infertur. Vulnura hiant; vlcera fœdum in modum patent; fluit purulentum tabum; erigunt vermes caput, fœtet intolerabili modo totum corpus. Est insuper metus contagionis. Libet nares occludere, auertere oculos, vestigia procul auferre. Et hinc ingens exurgit lucta. *Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem. Hac enim sibi iniuicem aduersantur.* Audi similem luctam, & obstupescere victoriam. *Quidam frater erat minister cuiusdam Patris. Contigit autem ut vulnus fieret in corpore senis, & sanies multa ex eorum fœtore profueret. Dicebat autem cogitatio sua fratri illi, qui ei deserviebat: Recede hinc, quia non potes sustinere fœtorem putredinis istius. Illo verò frater, ut reprimeret huiusmodi cogitationem, tulit vas, & lauit vulnus senis illius, & recollectit ipsam aquam in vase, & quoties sitiebat, ex ea bibebat. Cœpit autem iterum cogitatio sua sollicitare eum, dicens: Si non vis fugere, vel non bibas fœtorem hunc. Frater autem ille laborabat, & toleranter ferebat, bibens lauaturam vulneris illius. Et cum ita ministraret seni, vidit DEVS charitatem laboris eius, & illam lauaturam vulneris in aquam mundissimam vertit, & senem inuisibili medicamento sanauit. Quanta hæc fuit sui victoria? Quanta charitas, quam nec tales aquæ extinguere potuerunt? Imitatus est hoc exemplum S. Franciscus Xauerius, cuius heroicum factum paucis versiculis inclusum dabo.*

*Decubuit quidam, quem visere nemo volebat;
Tantus ab ulceribus proueniebat odor.
Horrui aspectu primo Franciscus, & ipse
Territus à lecto panè regressus erat.*

C s c

IV.

Gal. 5. 17.

Heribert.
Rolvveid 15.
de vit. SS. PP.
libell. 17. c. 15.

Cant. 8. 7

Af

Ast ubi collegit se se, vimq̄, intulit ipsē

Natura, propius constitit ante sorum.

Et saniem applicitis sugens de vulnere labris,

Hunc tibi, dicebat, Christe, propino scyphum.

Tu prior hausisti calicem. Quis p̄cla recuset,

Qua nouit Domino grata fuisse suo?

Par est utique, ut amor Christi sponsi nostri sit maior, quam

fuerit amor ullius coniugis erga maritum. Ast alibi docuimus,

uxorem Roberti Britanniae regis, & alteram Eduardi regis An-

gliae, è maritorum suorum vulneribus venenum exsuxisse. Tan-

tus amor carnis, quantus erit spiritus? Itaque etsi non inter-

imitanda, sed miranda ponendum sit exemplum, vlcera lam-

bentium, more S. Catharinae; aut osculantium, ritu S. Francisci

Seraphici ad fores Basilicae S. Petri, tamen inde ingens stimulus

additur ijs, quos vlcerum foeditas & horror absterret, ne aegris

adsint, ne abstergant vulnera, aliaque officia faciant ex charitate,

quae non horrent chirurgi praestare pecuniae causa. Immo quae

vel canes leguntur homini praestitisse. Nam quando Lazarus

jacuit ante diuitis illius januam desertus, *canes veniebant, & lin-*

gebant vlcera eius. Tanto facilius est, o immites & barbari aegro-

rum desertores, non petimus linguas vestras, manus admouete;

& quod vobis vultis aliquando fieri, fratri vestro non negate.

Arripite occasionem à Deo oblatam, & quod *Fratres misericordia*

faciunt ex professione, vos facite spontanea charitate. Hac est

via caelum merendi. Misericordes misericordiam consequentur.

Corpori ac naturae vestrae vim inferte. *Quia regnum calorum*

vim patitur; & violenti rapiunt illud.

V.

Magna est perfectio in his duobus gradibus, ut quis aegro

seruiat, sine spe emolumenti ullius temporalis; ac verò etiam

omni naturae horrore superato. Longè tamen altior, & Ange-

lis Deoque propior est gradus, non solum illis velle seruire,

infirmis, à quibus nullam laudem, nullum blandum verbum,

nullum emolumentum temporale referas; & verò etiam à quo-

rum p̄dore abhorreas; sed etiam, qui malum pro bono, conui-

cia pro benefactis reddant. Et quia ferè quotidianum est, ut

morbidi etiam sint queruli & impatientes, atque molestiam,

quam

Tom. 2. de ju-
dicijs, quae
Deus exercet
in hac vita.
cap. 24, §. 8.

Volat. lib. 21.

Luc. 16. 28.

Matth. 11. 12.